

ΨΗΝΑ

ΤΟΠΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

• ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ •

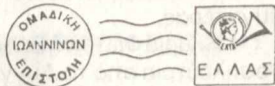
Εταιρεία Ηπ. Μελετών
Παρασκευοπούλου 4
454 44 ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2000

ΕΤΟΣ ΕΙΚΟΣΤΟ ΠΡΩΤΟ • ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 242

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΘΥΜΙΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΑΓΓ. ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ 5, ΤΗΛ. 32.524. ΓΙΑΝΝΙΝΑ

ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ • ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ • ΛΟΓΟΓΡΑΦΙΚΗ • ΙΣΤΟΡΙΚΗ • ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ

ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΠΟΤΕ

Τέλος!...

ΘΥΜΙΟΥ ΙΩΑΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Προτού να αναγνωσθεί το «Τέλος!...» της πρώτης σελίδας του τελευταίου φύλλου μας, καλό νομίζουμε ότι είναι να διαβαστεί το υπό τον τίτλο «Οι επιδιώξεις μας...» σύντομο κείμενο, που από την πρώτη σελίδα του πρώτου φύλλου της «Ψήνας» αναδημοσιεύεται στην τελευταία του τελευταίου φύλλου της.

Καλοκαίρι του 1980. Ένα δειλό ξεκίνημα. Ένα εγχείρημα, το οποίο -όπως φάνηξε- είχε συνέχεια. Συνέβη αυτό, που και οι πλέον αισιόδοξοι δεν πίστευαν, ότι δηλαδή θα «περπατήσει». Εμάς, όμως, μας διακατείχε μία πίστη. Είπαμε ότι τούτη η ταπεινή εφημερίδα πρέπει να αποτελέσει τον συνδετικό κρίκο μεταξύ των ανθρώπων της περιοχής, αλλά και μεταξύ αυτών και του αγιασμένου τόπου μας.

Είχαμε θέσει ως στόχο το να διανύσει έναν κάποιο δρόμο. Μια, ας πούμε, καλή πορεία. Έτσι και έγινε. Με τα θετικά και αρνητικά της, μέσα από αγχώδη αλλά και από λειψώνες λονδονιών, έφτασε, ύστερα από 21 χρόνια, στο Δεκέμβριο του 2000.

Στο διάστημα αυτό, προσπαθήσαμε να είμαστε δημιουργικοί. Να κάνουμε -ό,τι κάναμε- με την ψυχή μας. Με όση ειλικρίνεια και τιμιότητα διαθέτομε.

Χωρίς να έχουμε τα στοιχειώδη μέσα στη διάθεσή μας ούτε δημοσιογράφοι να είμαστε,

δρομολογήσαμε κάτι, για το οποίο παρακαλούμε με επιείκεια να μας κρίνετε. Εκτιμήστε ως καλό ή κακό, ανάλογα με το πώς βλέπει ο καθένας αυτό που μπορέσαμε να κάνουμε, αλλά... με επιείκεια.

Αποκομίσουμε, προσωπικώς, τίποτε; Ναι! Μαζί με τις βαθιές απογοητεύσεις, ανείπωτες χαρές. Διδάγματα από την τριβή με τη σκληρή πραγματικότητα... Την κόπωση, την ευθύνη, την αγωνία, που πηγαιναν αντάμα με τις μικρές στιγμές της αληθινής ευτυχίας και άλλων γλυκών συναισθημάτων!

Τώρα, κάποιοι λόγοι -τους οποίους θέλουμε να κρατήσουμε για τον εαυτό μας- βάρυναν περισσότερο στο να σταματήσει η «Ψήνα» την περαιτέρω έκδοσή- κυκλοφορία από το να την συνεχίσει.

Έδωσε, ό,τι είχε να δώσει. Ας γυρίσουμε σελίδα: Τελιώνει ένα από τα πιο σημαντικά και όμορφα κομμάτια της ζωής μας. Χάνεται η εφημεριδούλα μας. Πεθαίνει ένα «τέκνο» μας και παίρνει μαζί τον ένα μεγάλο μέρος της καρδιάς μας, όπως, όταν ήταν εν ζωή, είχε αφαιρέσει πάμπολλες ώρες από την προσωπική μας ζωή.

Η απέναντι άκρη της αρχής έφτασε, δυστυχώς. Η πικρή στιγμή. Η άλλη άκρη να τη! Ήρθε το τέλος!...

Να μας συγχωρηθεί ο προσωπικός τόνος. Η πλημμυρίδα των συναισθημάτων.

Τελειώνοντας, θεωρούμε ότι είναι χρέος μας να πούμε σε ΟΛΟΥΣ, που με οποιοδήποτε τρόπο στάθηκαν δίπλα μας, ένα ΜΕΓΑΛΟ ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

Και για την ιδιαίτερη πατρίδα μας και τους ανθρώπους της, ευχή και προσδοκία μας: Να είναι καλά και πάντα μπροστά.

Θ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΕΡΓΟ

Οι αδελφότητες και οι σύλλογοι -σε αγαστή συνεργασία με φορείς και άτομα από την αποδημία και από τις μικρές κοινωνίες των χωριών- κάνουν πολλά και όχι μόνο σε έναν τομέα: Έργα πολιτισμού, ψυχαγωγικές εκδηλώσεις, εκδρομές, βοήθεια σε αναξιοπαθούντες οικογένειες και άτομα, στη γενέτειρα προσκυνηματικές επισκέψεις, προστασία περιβάλλοντος, βραβεύσεις μαθητών-φοιτητών και άλλα, ανάλογα με τους πόρους τους, τη ζωντάνια-μεθοδικότητα των διοικητικών τους συμβουλίων και, βέβαια, τη δική μας στήριξη. Μάλιστα, πολύ περισσότερα θα επιτύχαναν, πιστεύουμε, αν αρωγοί, στις αξιέπαινες προσπάθειες να κρατήσουν την ξεχωριστή προσωπικότητα των χωριών μας, έρχονταν η νομαρχιακή αυτοδιοίκηση και άλλοι φορείς.

Η δημόσια αναγνώριση τους αξίζει.

ΗΧΟΓΡΑΦΗΜΑ

Περί ευθύνης

ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΖΑΧΑΡΗ

Παρακολουθώντας τα δικάδες στόματα που ανοιγοκλείνουν, τις πάμπολλες ματιές και τις πολυπληθείς συζητήσεις να συνθέτουν ένα ομιχλώδες τοπίο συναισθηματικά φορτισμένο, σου 'ρχεται στο μυαλό αυτό που κατά κόρον λέγεται ξανά και ξανά: Μετάθεση και καταλογισμός ευθυνών. Τι σημαίνει αυτό το πράγμα; Ποιος μεταθέτει σε ποιον τις ευθύνες και ποιος ο τελικός αποδέκτης; Τι είναι η ευθύνη και πώς μετατίθεται; Από ποιον, σε ποιους και τι γίνεται στην περίπτωση που ο τελευταίος επιστρέψει την περιβόητη αυτή ευθύνη πίσω; Ένα επικίνδυνο παιχνίδι με σοβαρά ανταλλάγματα δίνονται να είναι όλη αυτή η ιστορία. Όταν δε παρεμβαίνουν και οι μηχανισμοί εξαγοράς για την απόσπαση κάποιας θετικής ή αρνητικής συγκατάθεσης, που εξυπηρετεί φυσικά τη συναλλαγή φορτώνοντας έτσι τις ευθύνες αλλού, τότε σκέπτεσαι πως κάποιου ο ρόλος είναι ρόλος-κλειδί...

Απατάσαι οικτρά όμως μιας και ο ρόλος-κλειδί αυτού του κάποιου μετατίθεται αυτόματα σε κάποιον άλλο αμέσως μετά τη συναλλαγή που διαδραματίστηκε με τη βοήθεια των μηχανισμών παρέμβασης. Και τους μηχανισμούς αυτούς που κινούν τα κατάλληλα πρόσωπα μ' επιδέξιους χειρισμούς.

Σκέπτεσαι όμως τι θα γίνει σε περίπτωση που καταρρεύσει μεμιάς όλο τούτο το ιεραρχικό σύστημα ως προς την αξιολόγηση, την απόδοση και τη μετάθεση τελικά των όποιων ευθυνών; Οι άνθρωποι, πιθανώς απαλλαγμένοι από το άγχος της απειλής για την επιβολή κυρώσεων, θα μοιράζονται από κοινού την ευθύνη, θα την τε-

μαχίζονται μ' έναν τρόπο διαφορετικό καταργώντας έννοιες όπως αρμοδιότητα, εξουσιοδότηση, εξειδίκευση άρα κατ' επέκταση και την ίδια την ευθύνη, που σήμερα τρέφεται κυρίως από τη δημόσια έκθεση του ενός ατόμου απέναντι στο άλλο, συνεπικουρούμενη συνάμα από τον αθέμιτο-παράλογο μα και ανούσιον ανταγωνισμό σε όλα τα επίπεδα για χάρη της προσωπικής καριέρας και ανόδου. Έχει, τελικά, κάποιο συγκεκριμένο λόγο ύπαρξης η ευθύνη και πολύ περισσότερο η μετάθεσή της από τον έναν στον άλλο; Ποιο λόγο; Την επιβολή και τη διαίωξη των αλληλοτριωμένων σχέσεων. Ρομαντισμοί ή «γραφικές» απόψεις; Ο καθείς έχει το δικαίωμα να κοιμάται ήσυχος μα κι εκείνος που ύπνο δεν έχει, δικαιούται ν' ανησυχεί...

Στην περίπτωση αυτή, πού ν' αποδώσει και να καταλογίσει κανείς ευθύνες; Καλύτερα μετάθεσέ τις στο Αύριο, ανθες να κάνεις το πρώτο βήμα και θετικό που λέει «δε συγκρίνομαι πια με κανέναν ούτε και μπαίνω στον κόπο να επιπλήξω ή να υποτιμήσω κάποιον γι' αυτά που λέει και κάνει...». Κάτι αλάζει, μου φαίνεται, μιας και η αρχική σύλληψη της κατανομής και καταλογισμού ευθυνών φαντάζει άχρηστη σ' έναν κόσμο που θα σκέπτεται κατ' αυτόν τον τρόπο: Είμαστε όλοι συνυπεύθυνοι εξίσου και κοινή είναι η ευθύνη για το μέλλον. Ας βαδίσουμε, λοιπόν, κατάκει παρακάμπτοντας όλες τις παγίδες του παρελθόντος, κοιτώντας ο καθένας πρώτα μέσα του και μετά όλους τους άλλους.

ΦΙΛ. ΖΑΧΑΡΗΣ

Τοπομηνύματα

ΤΟΥΣ ΤΙΜΟΥΜΕ

Όλοι και πόρμαστε για τους συμπατριώτες μας, που διακρίνονται ή έχουν διακριθεί στη δημόσια διοίκηση, τα γράμματα, τις επιστήμες, την ευποία, τις καλές τέχνες. Πολλές φορές, μάλιστα, με υπερηφάνεια το δηλώνουμε σε τρίτους. Καμαρώνουμε, δηλαδή, για την καταξίωσή τους και -γιατί όχι;- για την, μέσω της καταξίωσης αυτής, προβολή του τόπου μας. Αυτό, όμως, δεν το κάνουμε συχνά -δυστυχώς- για όσους ιδρώνουν στο κνήγιστο μεροκάματο ή στο χώρο των ελεύθερων επαγγελματιών. Τους πανάξιους και σεμνούς τούτους συντοπίτες, που ξεκίνησαν από το μηδέν και κατάφεραν πολλά. Αρκετοί απ' αυτούς, δίχως υποστήριξη και με μόνα εφόδια τα λίγα γράμματα, το θάρρος, τη θέληση για δημιουργία, την εργατικότητα, τη σωστή διαχείριση (αυτό που ονομάζουμε καλό κουράντο), την εντιμότητα και την ευχιά των γονέων τους, πέτυχαν πολλά.

Η «ΨΗΝΑ» ειλικρινώς

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗΝ 7η ΣΕΛΙΔΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Η βλαστήμια

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Δ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΗ

Ξεχνάει κανένας πού βρίσκεται όταν νευριάζει και παίρνει το σιαϊτάνη στο στόμα του, χωρίς να το θέλει και χωρίς να το σκεφτεί.

Παιδί ή μουν και τον θυμάμαι τον μπαμπά-Μήτσο Ροβέλη στην εκκλησία. Πάντοτε καθόταν στο ίδιο στασίδι, δίπλα στο δεσποτικό και με προσοχή παρακολουθούσε τη λειτουργία. Με την κάπα του -γέρος άνθρωπος, χειμώνας καιρός, δίχως άλλη ζεστασιά η πλακόστρωτη εκκλησιά, εκτός από τις λαμπάδες, τα καντήλια

και τις ανάσες του κόσμου- και τη χοντρή γεροντίστικη μαγκούρα του κορμιού- δένει στο στασίδι. Παρακολουθούσε καταπνικτικά τη λειτουργία. Τα μάτια του το μόνο που έβλεπαν ήταν οι εικόνες του τέμπλου και ποτέ ποτέ ο Παντοκράτορας, που είναι ζωγραφισμένος στο θόλο του τρούλου. Ωρα πολύ στυλανε τα μάτια στη μεγάλη ζωγραφιά, σαν να μην ήταν άλλοι γύρω του.

Κάποια στιγμή, σαν να τον τσίμπησε κεντρίνα, ξαφνιά-

στηκε. Άκουσε το όνομα του σιαϊτάνη!

Τα παιδιά του σχολείου (που τα είχε βάλει σε δυο σειρές ο δάσκαλος) είναι κάπως δύσκολο να κάτσουν δύο ώρες ακίνητα σε προσοχή. Άλλα περπατούν, άλλα τρέχουν, άλλα τοιμολιούνται. Κάποιος μικρός πάτησε άθελά του το πόδι αλλοιού. Γυρίζει αυτός και του λέει: «Με πάτησες, πορδιά-ολε».

Μόλις άκουσε ο μπαμπά-Μήτσο, παίρνει τη χοντρή μαγκούρα και του δίνει μια στο καυκάλο του μικρού με τη γυριστή λαβή της. Το «τσάκ» ακούστηκε μέχρι όξω και του λέει αμσητά: «Μη μελετάς, σρε διάσλε, μέσα στην εκκλησία».

ΑΝΑΣΤ. ΠΑΠΑΓΓΕΛΗΣ

ΕΥΠΡΕΠΗ ΙΕΡΑ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑΤΑ

Με κολακευτικά λόγια εκφράζονται, για τη συνολική εικόνα που παρουσιάζει ο καθεδρικός ιερός ναός της Ψήνας, οι επισκεπτόμενοι αυτόν. Οι Ψηνιώτες, βέβαια, το γνωρίζουν αυτό από χρόνια (και εμείς προσωπικά), αλλά τα λόγια αυτά, επειδή λέγονται από ξένους, έχουν μεγαλύτερη βαρύτητα.

Την καλή αυτή εικόνα της Παναγίας και των εξωκκλησιών (υποδειγματική καθαριότητα, τάξη, άσπρη συμπεριφορά των ανθρώπων της κ.ά.), την έφτιαξαν, εργαζόμενοι με ιερή αφοσίωση και ζήλο, ο ιερέας, οι επιτρόποι με τον νεωκόρο (να θυμούμαστε και τους προηγούμενους, ασφαλώς) και οι χωριανοί με τον οβολό τους και την προσωπική συμμετοχή όλων.

Οι πληροφορίες μας λένε πως τα ίδια, περίπου, συμβαίνουν και στα άλλα χωριά της περιοχής, όπου οι εφημέριοι, τα κατά τις διάφορες χρονικές περιόδους εκκλησιαστικά συμβούλια και οι ενορίτες πρόσφεραν και προσφέρουν ό,τι μπορούν για να κρατιούνται στην πρέπουσα κατάσταση οι ιεροί ναοί τους.

Εντύπωση προκαλεί και το ότι παρακολούθηση των θείων λειτουργιών, των ιερών ακολουθιών, ιερών μυστηρίων κ.ά. γίνεται με την επιβαλλόμενη από το χώρο ησυχία και προσοχή, πράγμα το οποίο δείχνει ότι οι εκκλησιαζόμενοι σέβονται τον εαυτό τους και τους άλλους που προσεύχονται μέσα στις εκκλησίες.

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ
ΣΤΗ ΖΟΡΓΙΑΝΗ

— Κατασκευή πάρκου

Στον Άγιο Χριστόφορο της Ζοργιάνης ο δήμος Μολοσσών εκτελεί ένα σπουδαίο έργο. Στο κάτω μέρος του δρόμου κατασκεύασε τεχνικό αντιστήριξη μέχρι το παλιό εκκλησάκι. Σε συζήτηση μεταξύ του δημάρχου κ. Μιχ. Παντούλα και των κατοίκων του χωριού, αποφασίστηκε να κατεδαφιστεί το παλιό κτίριο, το οποίο τώρα χρησιμεύει σαν αποθήκη, να μεταφερθούν οι εικόνες στη νέα εκκλησία και, αφού αξιοποιηθεί κατάλληλα ολόκληρος ο χώρος, να δημιουργηθεί ένα αρκετά μεγάλο πάρκο, το οποίο θα ονομαστεί «Πάρκο Αγίου Χριστοφόρου».

— Τσιμεντόστρωση δρόμου

Τσιμεντοστρώθηκε τμήμα του δρόμου, που οδηγεί προς τον κάμπο και συγκεκριμένα στα Καρβούνια, από την άσφαλτο του επαρχιακού δρόμου μέχρι το τεχνικό του λάκκου και λίγο πιο πέρα. Μικρή η απόσταση, αλλά πολύ σημαντικό το έργο, αν αναλογιστούμε τα προβλήματα που υπήρχαν ιδιαίτερα όταν ανέβαινε κανείς την ανηφόρα. Να ευχηθούμε του χρόνου να συνεχιστεί.

ΚΟΝΤΑ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ
ΟΜΗΡΟΥ

Η κα Βιολέτα, σύζυγος του Ψηνιώτη κ. Αθανασίου Δημ. Σιώμου, θ' ανοίξει σύγχρονο αρτοποιείο στην Ναπολέοντος Ζέρβα 87, τηλ. 40087, στα Γιάννινα. Το στήσιμό του, αυτή τη στιγμή, βρίσκεται στο στάδιο της προετοιμασίας: Γίνεται η εγκατάσταση του μηχανολογικού εξοπλισμού, τοποθετούνται έπιπλα, προθήκες και άλλα. Επειτα θα γίνει ο ευπρεπισμός, ώστε στις αρχές του νέου έτους να τεθεί σε λειτουργία.

Η πολύχρονη πείρα του ζεύγους Σιώμου στο επάγγελμα, τα διάφορα είδη ψωμιού με προζύμι που προγραμματίζει να βγάζει, τα με αγνά υλικά γλυκά, τα πολλά και ποικίλα αρτοσκευάσματα (λ.χ. πολλών ειδών κουλούρια κ.ά.), η καθαριότητα, η ευγενική και πρόθυμη από τη μεριά του προσωπικού εξυπηρέτηση των πελατών, αποτελούν τη σοβαρή εγγύηση για την προσέλκυση της πελατείας.

Ευχόμαστε καλές δουλειές.

ΝΕΟ Δ.Σ.
ΣΤΟΝ ΕΞΩ.ΣΥ.ΨΗ.

Το νέο διοικητικό συμβούλιο του Εξωραϊστικού Συλλόγου Ψήνας έχει ως εξής: Πρόεδρος Αικατερίνη Β. Παππά, αντιπρόεδρος Νικόλαος Δ. Τζιούρης, γεν. γραμματέας Γεώργιος Ι. Νικολάου, ταμίας Κωνσταντίνος Ε. Γιώτης, έφορος δημοσίων σχέσεων Κωνσταντίνος Ν. Βασιλειάδης. Αναπληρωματικά μέλη του είναι οι: Παύλος Β. Νικολάου και Παντελής Π. Καντζάς.

Ευχόμαστε ολοψύχως να εργαστεί με ζήλο ώστε να πετύχει το δυνατό περισσότερα για το καλό του χωριού.

ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

Το νέο διοικ. συμβούλιο της Αδελφότητας Δραμεσιτών Αθηνών «ΑΓΙΟΙ ΑΝΑΡΓΥΡΟΙ» απαρτίζεται από τους εξής: Ελευθέριο Γκαρμέτσο πρόεδρο, Φώτιο Γκαρμέτση αντιπρόεδρο, Ευάγγελο Βασιλείου γεν. γραμματέα, Ουρανία Βασιλείου υπεύθυνη δημοσίων σχέσεων και Μαρία Σουμαλά ταμία.

ΤΙΜΗΣΑΝ ΤΟΝ
ΕΥΑΓΓΕΛΟ ΑΒΕΡΩΦ

Η Βουλή των Ελλήνων τίμησε πρόσφατα (3-12-2000) τον ευπατρίδη της πολιτικής και της τέχνης αείμνηστο Ευάγγελο Αβέρωφ με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 10 χρόνων από το θάνατό του. Μίλησαν σχετικά η πρόεδρος κ. Ελένη Γλύκατζη-Αρβελέρ (πρόεδρος του πανεπιστημίου της Ευρώπης), ο πρόεδρος ε.τ. κ. Βύρων Θεοδωρόπουλος και η δ/ντρια της Εθνικής Πινακοθήκης κ. Μαρίνα Λαμπράκη-Πλάκα.

Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν, εκτός των άλλων, ο πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κων. Στεφανόπουλος και οι κ.κ. Απ. Κακλαμάνης, Κων. Μητσotάκης, Μιλτ. Έβερτ, Άκης Τσοχατζόπουλος, Σήφης Βαλυράκης, Αντ. Σαμαράς, Αλέξ. Λυκουρέζος, Φάνη Πάλλη-Πετραλιά, Βιργινία Τσουδερού, Βασ. Μιχαλολιάκος, Γ. Πεσματζίδη και άλλοι.

Σχετική εκδήλωση έγινε και στα Γιάννινα με την παρουσία του σεβασμιωτάτου μητροπολίτη κ.κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ, του πρώην υφυπουργού κ. Ανέστη Λώρα και άλλων επισήμων και κατοίκων από το Μέτσοβο και τα Γιάννινα. Ομιλητής ήταν ο Δωδωναίος κ. Σπ. Σίτος.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΙΓΓΟΣ

ΛΗΨΗ
ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ο πολύ καλός συνεργάτης, ξεχωριστός φίλος και πιστός υποστηρικτής των προσπαθειών της «ΨΗΝΑΣ», ευπρόληπτος πολίτης εκ Κωστανιανής κ. Ευάγγελος Σπ. Κοσμάς, όπως και άλλες φορές έχει κάνει, συγκέντρωσε και απέστειλε (μαζί με τη δική του) τις συνδρομές των εξής: Πολυχρόνη Μπάρτζου, Ηρακλή Πέτσιου, Στέφ. Μαντζούρη, Παναγ. Παππά, Σπ. Ζαχάρη, Ιωάν. Νικολέτου, Φιλ. Καίσαρη, Αχιλλέα Παππά, Φωτ. Χαραλαμποπούλου, Παναγ. Β. Παππά, Εμ. Παππά, Πέτρου Τάτση, Βασ. Κοσμά, Αλέξ. Τσολίγκα και Μιχ. Τσάλη.

Ευχαριστούμε τους ανωτέρω και τον κ. Βαγγέλη Κοσμά, ασφαλώς.

ΚΑΘΗΚΟΝ
ΚΑΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ

Μαζί με τις πιο θερμές ευχές μου για τις γιορτές των Χριστουγέννων και του νέου έτους, θεωρώ καθήκον και υποχρέωση να ευχαριστήσω πολύ τον εκδότη της εφημερίδας «Ψήνα» κ. Θύμιο Παπανικολάου, που επί αρκετά χρόνια μας ενημέρωνε επί όλων των γεγονότων της περιοχής μας και των απόδημων συμπατριωτών μας. Επί πλέον μας εξυπηρετούσε.

Χωρίς αυτό να θεωρηθεί υπερβολή, θέλω να πω ότι θα μας λείπει πάρα πολύ η εφημερίδα του.

Τον ευχαριστούμε ΚΩΣΤΑΣ ΣΠ. ΓΚΟΛΑΣ

ΔΙΟΡΙΣΤΗΚΕ
ΜΕ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ

Η Πολυγυριώτισσα πτυχιούχος ανωτάτης σχολής (μαθηματικός) κυρία Βασούλα Π. Σταύρου-Ακρίθη, το γένος Κων. Β. Βάσση από την Ψήνα, διορίστηκε μέσω ΑΣΕΠ στο νοσοκομείο των Ιωαννίνων «Γ. Χατζήκώστας». Ορκισθείσα στις 12 Δεκεμβρίου, ανέλαβε υπηρεσία στο λογιστήριό του από την επόμενη ημέρα.

Τη συγχαίρουμε θερμά και της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΡΧΗ

Μόλις τώρα πληροφορηθήκαμε ότι ο γεν. γραμματέας Ηπείρου κ. Ηλ. Λιακόπουλος έχει σύμβουλο επί αθλητικών θεμάτων τον Δραγονικό καθηγητή φυσικής αγωγής κ. Γιάννη Κων. Καραμπίνα. Ευελπιστούμε ότι ο κ. Καραμπίνας —τον οποίο συγχαίρουμε— θα φανεί χρήσιμος σε όσους φορείς της περιοχής μας ζητήσουν τη βοήθειά του.

ΟΙ ΕΠΙΔΙΩΞΕΙΣ ΜΑΣ...

Αναδημοσιεύονται παρακάτω «Οι επιδιώξεις μας...» από την πρώτη σελίδα του πρώτου μας φύλλον:

Η ζωή όλων μας, μεταπολεμικά, πήρε κάποιον άλλο ρυθμό. Μερικοί μπόρεσαν και τον ακολούθησαν χωρίς καθόλου να τους στοιχίσει. Άλλοι —κάποιες ηλικίας οι περισσότεροι— βρέθηκαν στο κενό: Ξεριζώθηκαν απ' το χωριό τους, αποξενώθηκαν απ' τον συνηθισμένο τρόπο με τον οποίο ζούσαν, μοίρασαν τα παιδιά τους στις 5 πείρους και τους 5 ωκεανούς, έχασαν την επαφή με τους δικούς τους.

Επιθυμώντας πολύ να λιγοστέψουμε το κενό, την απόσταση που μας χωρίζει όλους, σκεφτήκαμε να κυκλοφορήσουμε ένα λιτό, ταπεινό έντυπο, μέσα από το οποίο να μπορούμε να μαθαίνουμε τα νέα της πατρίδας και των συμπατριωτών μας, να λέμε τον καημό μας, να σκεπάζουμε για λίγο τον πόνο, να επικοινωνούμε... Τι λέτε; Πώς το βρίσκετε; Συμφωνείτε;

Θα επιδιώξουμε η εφημεριδούλα μας «ΨΗΝΑ» (που θα βελτιώνεται, ελπίζουμε, από φύλλο σε φύλλο) να κυκλοφορεί μια φορά, τουλάχιστο, το μήνα με τα νέα του χωριού και των γύρω γύρω χωριών και των συμπατριωτών, να φέρει σε ζεστή επαφή τον ένα με τον άλλο... Μια χειραψία αγάπης!

Αν μπορέσει —με τη δική Σας θερμουργό πνοή στην οποία πολύ υπολογίζουμε— κάτι θα 'χει να πει για του τόπου την ιστορία, τη λαογραφία, τα προβλήματα, το ανέβασμά του.

Εμείς ξεκινήσαμε!!! Εσείς...

Ταχυδρομούμε την «ΨΗΝΑ» σε μερικούς, που ξέρομε τη διεύθυνσή τους. Όσοι δεν την πάρουν και θέλουν να τη λαβάνουν, να μας το πουν με όποιον τρόπο βρίσκουν ευκολότερο. Χρωστάμε, όμως, μια διευκρίνιση, μια εξήγηση: Μην κρατήσετε κανένας την εφημερίδα, αν δεν τη θέλετε. Επιστρέψτε την χωρίς να φοβηθείτε πως είναι δυνατόν... να παρεξηγηθούμε. Αντίθετα, μάλιστα! Θα χαρούμε να έχουμε ανθόρητες τις αντιδράσεις Σας· θετικές ή αρνητικές δεν έχει σημασία. Δεν προβάνουμε στην έκδοση χωρίς κερδοσκοπίας, αλλά από κάποια έντονη εσωτερική ανάγκη να καλύψουμε ένα κενό.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Ευχαριστούμε τη διμηνιαία εφημερίδα του τόπου μας «ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΣΕΛΛΩΝ» για τα παρακάτω κολακευτικά λόγια της, που έγραψε στο υπ' αριθ. 4 φύλλο των μηνών Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 2000:

«Η μηνιαία εφημερίδα «ΨΗΝΑ» μας τιμά στο φύλλο του Αυγούστου με την παρουσίαση της δικής μας εφημερίδας «Η ΦΩΝΗ ΤΩΝ ΣΕΛΛΩΝ» και μάλιστα δεν είναι η πρώτη φορά. Σε προηγούμενο φύλλο της είχε παρουσιάσει και το σύλλογό μας «ΕΛΛΟΠΙΑ». Θέλουμε να εκφράσουμε τις πολλές ευχαριστίες μας προς τον Διευθυντή της κ. Θύμιο Παπανικολάου και τους συνεργάτες του όχι μόνο για τα κολακευτικά τους λόγια αλλά και για την τακτική αποστολή της εφημερίδας τους. Εμείς τι να πούμε για την «ΨΗΝΑ»! Το ότι εκδίδεται για 21 χρόνια και ότι τα φύλλα έχουν φτάσει πλέον τα 240 αυτό τα λέει όλα».

ΕΚΤΙΜΗΣΕΙΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗ

Με την εκπνοή της δεύτερης χιλιετίας ήρθε και η εκπνοή της «ΨΗΝΑΣ». Δυστυχώς. Φαίνεται ότι είχε κάποια προβλήματα. Ποια ήταν δεν γνωρίζουμε, αν και μπορούμε να υποπτευθούμε κάποιο ή κάποια απ' αυτά.

Η «ΨΗΝΑ» ήταν ένας πόλος έλξεως, ένας φωτεινός φάρος, που την αξία του δεν έχουμε συνειδητοποιήσει πολλοί από εμάς. Σ' αυτή βλέπαμε και μέσα από τις σελίδες της μαθαίναμε τα νέα του τόπου μας. Στο εξής δεν θα πληροφορούμαστε τα συμβαίνοντα στην περιοχή. Καθώς εφημεριδική η τοπική εφημερίδα, δεν πρόβαλε ποτέ κομματικές θέσεις. Ώστε ίχνος από πολιτική. Χωρίς υπερβολή, την περιμέναμε όλοι με λαχτάρα. Σαν Πασχλιά μεγάλη. Ιδιαίτερως οι μετανάστες μας. Μάλιστα, σ' αυτούς έμπαινε απ' το φεγγίτη, την αστράχλα ή από τις χαράμαδες. Αργότερα θα καταλάβαμε τη σημασία της αγαπημένης μας εφημερίδας που χάνομε.

Πάρα πολλοί από τον Καναδά, την Αυστραλία (που επικοινωνούμε συχνά), τη Βραζιλία, τη Γερμανία, το Λονδίνο και το εσωτερικό μας τηλεφωνούν, λέγοντάς μας ότι είναι πρόθυμοι να επωμισθούν το βάρος της συνέχισης της εκδόσεώς της...

Ας ελπίσουμε ότι θα βρεθεί κάποιος να εκδώσει μια τέτοια εφημερίδα, αλλά —πολύ φοβόμαστε— Θύμιο Παπανικολάου δεν θα βρεθεί. Πρόσφερε ένα οφθαλμοφανέστατο τεράστιο έργο. Ελέω Θεού δεν γίνεται τίποτε, λέει ο Φουκαράς ο Κώστας Μπακουριάνας.

Η «Ψήνα» κάλυπτε τους συμπατριώτες αναγνώστες στις 4 άκρες του κόσμου, ανεξαρτήτως αν ήταν ή δεν ήταν συνδρομητές της. Τώρα; Τώρα είμαστε υποχρεωμένοι να ενημερωνόμαστε... ατομικά ο καθένας!

Ευχαριστώντας για τη φιλοξενία, που μου παρέιχε, ευχαριστώ τον εκδότη της και του εύχομαι ο Θεός να τον έχει καλά.

ΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ